

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพระนคร

ป้ายบังคับ (Regulatory Signs)

ความมุ่งหมายของป้ายบังคับ

ป้ายบังคับมีไว้เพื่อให้ผู้ใช้ทางหลวงปฏิบัติตามผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดตามกฎหมายการติดตั้งป้ายจราจรชนิดนี้ จึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ และจะต้องติดตั้งเฉพาะที่ๆ จำเป็นเท่านั้น

การใช้ป้ายบังคับ

การใช้ป้ายบังคับมีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ใช้เส้นทางต้องปฏิบัติตามดังกล่าวข้างต้นดังนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะดวกรวดเร็วเป็นประการสำคัญ และจะต้องติดตั้งให้สามารถเห็นได้ชัดเจน ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ จะต้องอ่านและเข้าใจได้ง่าย และควรใช้ให้มีความสม่ำเสมอ

ลักษณะของป้ายบังคับ

โดยทั่วไป ป้ายบังคับมีรูปร่างแผ่นกลม โดยมีเครื่องหมาย สัญลักษณ์ตัวเลข ตัวอักษรเป็นสีดำอยู่บนพื้นป้ายสีขาว เส้นขอบป้ายและเส้นจิกกลาง เป็นสีแดง นอกจากนี้

1. ป้ายหยุด (Stop Sign) เป็นรูปแปดเหลี่ยมด้านเท่า ตัวอักษรสีขาวบนพื้นป้ายสีแดงเส้นขอบป้ายสีขาว
2. ป้ายให้ทาง (Giveway Sign) เป็นรูปสามเหลี่ยมด้านเท่า มุมชี้ลง ตัวอักษรสีดำ เส้นขอบป้ายสีแดง
3. ป้ายห้ามจอดและป้ายห้ามหยุดรถ เป็นรูปแผ่นกลม พื้นป้ายสีน้ำเงิน เส้นขอบป้ายและเส้นจิกกลางสีแดง

ป้ายบังคับทุกอัน จะต้องเป็นสะท้อนแสง หรือมีไฟฟาส่องสว่างที่ป้ายให้เห็นได้ชัดเจน

จำแนกป้ายบังคับ

ป้ายบังคับที่ใช้อยู่ จำแนกตามการใช้งานได้เป็น 3 พวกใหญ่ๆคือ

1. ป้ายกำสิทธิ (Sign regulating priority)
 - ก. ตรงทางแยก
 - ข. ตรงทางแคบ
2. ป้ายห้ามจอดหรือจำกัด
3. ป้ายกำหนดทิศทางจราจร
4. ป้ายอื่นๆ

ป้ายกำหนดสิทธิ

ป้ายกำหนดสิทธิตรงทางแยก

ป.๑

ป้ายหยุด (1-1)

ป้ายหยุด ลักษณะเป็นรูปแปดเหลี่ยมด้านเท่า พื้นป้ายสีแดง เส้นขอบป้ายสีขาว มีตัวอักษร คำว่า “หยุด” สีขาว สูงประมาณ 1/3 เท่าของความสูงของป้ายอยู่ภายใน ห้ามติดตั้งป้ายอื่นใด ณ ที่แห่งเดียวกันกับป้ายหยุด

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน	ความสูงของพยัญชนะ
1,2	1-1-75	75 x 75	25
3	1-1-90	90 x 90	30

การติดตั้งป้ายหยุด

เนื่องจากป้ายหยุดทำให้เกิดความไม่สะดวกกับผู้ขับรถ ดังนั้น จึงควรใช้ป้ายนี้เฉพาะที่จำเป็นและมีเหตุอันควร (Warrants) เท่านั้น

เหตุอันควร (Warrants) ในการพิจารณาเพื่อติดตั้งป้ายหยุดดังนี้

1. ทางแยกซึ่งไม่ติดตั้งป้ายที่ด้านหนึ่งและให้การจราจรผ่านทางแยกตามสิทธิผ่านทางแยกก่อนหลังมักจะเกิดอันตรายจากอุบัติเหตุอยู่เสมอ

2. ถนนที่เข้าบรรจบกับทางหลวงสายหลัก (Through Highways)

3. ทางแยกซึ่งอยู่ในบริเวณพื้นที่มีการควบคุมการจราจรด้วยสัญญาณไฟ แต่ไม่ได้มีการติดตั้งสัญญาณไฟที่ทางแยกนั้น

4. ทางแยกที่มีลักษณะสภาพของทางและการจราจรประกอบกันดังนี้ คือ ยวดยานส่วนมากใช้ความเร็วสูง ระยะการมองเห็นจำกัด และมีสถิติการเกิดอุบัติเหตุที่รุนแรงต้องติดตั้งป้ายหยุดเพื่อควบคุมการจราจรที่ด้านหนึ่ง

การติดตั้งโดยทั่วไป ให้ติดตั้งป้ายหยุดบนทางหลวงที่มีปริมาณจราจรน้อยกว่า นอกจากในกรณีที่เป็นสามแยก ให้ติดตั้งป้ายหยุดบนทางหลวงด้านที่เข้าบรรจบ ไม่ว่าจำนวนยวดยานบนทางหลวงนั้นจะมากกว่าหรือน้อยกว่าก็ตาม ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัย

ห้ามติดตั้งป้ายหยุดบนทางหลวงพิเศษหรือตามทางแยกต่างระดับ (Interchanges) ทั้งนี้เนื่องจากบนทางหลวงเหล่านั้นต้องการให้รถยนต์ไหลไปได้สะดวก ไม่สมควรติดตั้งป้ายหยุดบนทางเชื่อมโยงเข้า (Entrance Ramps) นอกจากบนทางเชื่อมโยงออก (Exit Ramps) ซึ่งอาจจำเป็นต้องติดตั้งป้ายหยุดก่อนถึงจุดตัดกับทางข้างหน้าซึ่งไม่ใช่ทางหลวงพิเศษ

ห้ามติดตั้งป้ายหยุดตรงทางแยก ซึ่งควบคุมการจราจรโดยใช้ไฟสัญญาณ เพราะจะทำให้เกิดความสับสนต่อผู้ขับรถ กรณีที่หยุดใช้ไฟสัญญาณควบคุมการจราจร ในบริเวณทางแยกก็ให้ใช้ไฟกระพริบสีเหลืองหรือสีแดงแทน โดยให้ใช้ไฟกระพริบสีเหลืองทางด้านทางหลวงที่มีปริมาณการจราจรสูงกว่า และให้ใช้ไฟกระพริบสีแดงทางด้านทางหลวงที่ต้องการให้รถยนต์หยุดที่ทางแยกก่อนที่จะผ่านเลขทางแยกนั้นไป

ในกรณีที่ทางหลวงตัดกับทางรถไฟในระดับเดียวกัน ถ้าไม่มีไฟสัญญาณหรือเครื่องกั้นให้ติดตั้งป้ายหยุดทางด้านซ้ายของทางหลวงแนวเดียวกับเส้นหยุด (Stop line)

หลักเกณฑ์การติดตั้งป้ายหยุดทั่วไปดังนี้

1. ป้ายหยุดต้องทำการติดตั้งใกล้แนวที่จะให้รถหยุด และควรจะใช้เส้นหยุด (Stop line) โดยมีหรือไม่มีคำว่า “หยุด” บนผิวจราจรด้วยก็ได้
2. ตรงบริเวณทางแยก เมื่อจะให้ติดตั้งป้ายหยุดให้ติดตั้งห่างจากขอบผิวจราจรด้านใกล้ของทางขวางหน้าในระยะไม่เกิน 10 เมตร และไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร ในกรณีที่มีทางคนข้ามด้วยให้ติดตั้งป้ายหยุดก่อนถึงขอบทางข้าม 1.20 เมตร
3. ความสูงและระยะตามแนวขวางของป้ายหยุด ให้ถือตามมาตรฐานของป้าย ดังแสดงไว้ในรูปที่ 3
4. โดยทั่วไปให้ติดตั้งป้ายหยุดด้านซ้ายของทาง สำหรับทางแยก ซึ่งมีรัศมีกว้าง (Wide Throat Intersections) ป้ายหยุดที่ติดตั้งไว้แล้ว ทางด้านซ้ายอาจจะมองเห็นไม่ชัดเจน ควรใช้เส้นหยุด โดยมีคำว่า “หยุด” บนผิวจราจรช่วย และอาจติดตั้งป้ายหยุดเสริมด้านขวาของทางด้วยก็ได้
5. ตรงทางแยกซึ่งมีเกาะแบ่งช่องจราจร ให้ติดตั้งป้ายหยุดบนเกาะแบ่งช่องจราจร (Channelizing Islands)
6. ควรระวังไม่ให้คนขับรถในทิศทางที่ไม่ต้องการให้หยุดมองเห็นป้ายหยุดได้ชัดเจน
7. ในกรณีที่ตำแหน่งของป้ายหยุดอาจมองเห็นไม่ชัด ในระยะที่รถจะหยุดได้ทันเนื่องจากถูกสิ่งอื่นบดบัง หรือเป็นทางโค้ง ตลอดจนความเร็วของรถที่เข้าสู่ทางแยกจนทำให้ผู้ขับขี่รถยนต์ไม่สามารถหยุดตรงแนวที่จะให้รถหยุดได้ ให้ติดตั้งป้ายเตือน “หยุดข้างหน้า” (2-24)

บ.๒

ป้ายให้ทาง (1-2)

ป้ายให้ทาง มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมด้านเท่า มุมแหลมอยู่ล่าง

พื้นป้ายสีขาว เส้นขอบป้ายสีแดง มีอักษรคำว่า “ให้ทาง” สีดำอยู่ภายในป้ายให้ทางใช้ติดตั้งเช่นเดียวกับป้ายหยุด คือ แสดงความสำคัญ (1-2) ของทางข้างหน้า ออกต่างกับป้ายหยุดตรงที่รถไม่ต้องหยุดเมื่อมาถึงทางแยก นอกจากจะเป็นการกีดขวางทางรถข้างหน้า

เพื่อให้ผู้ใช้ทางเข้าใจความหมายของป้ายดีขึ้น ควรติดตั้งป้ายประกอบพื้นขาว ตัวอักษรและเส้นขอบป้ายสีดำ ข้อความ “ให้รถทางขวางไปก่อน”

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน	ความสูงของพยัญชนะ
ทุกขนาด	1-2-90	90	15
ป้ายประกอบ ทุกขนาด	1-2/1	90 x 45	10

การติดตั้งป้ายให้ทาง

ป้ายให้ทางใช้เมื่อมีเหตุผลอันควรดังต่อไปนี้

1. บนทางโทที่รถสามารถเข้าทางหลวงด้วยความเร็วเกิน 20 กม./ชม. อย่างปลอดภัยและการเข้าสู่ทางหลวงไม่จำเป็นต้องใช้รถหยุดตลอดทั้งวัน

2. ที่ทางเชื่อมโยงเข้าสู่ทางหลวงพิเศษ ซึ่งไม่มีช่องจราจรเร่งความเร็วที่เพียงพอ

3. ช่องจราจรซึ่งมีเกาะแบ่งสำหรับรถเลี้ยวซ้ายบรรจบกับทางขวางข้างหน้าและไม่มีช่องจราจรเร่งความเร็วที่เพียงพอ

หลักเกณฑ์การติดตั้งป้ายให้ทาง ให้พิจารณาเช่นเดียวกับหลักเกณฑ์การติดตั้งป้ายหยุด

ป้ายกำหนดสิทธิตรงทางแคบ

ป.๓

ป้ายให้สวนทางมาก่อน (1-3)

ป้ายให้รถสวนทางมาก่อน ลักษณะเป็นรูปกลมพื้นป้ายสีขาวเส้นขอบป้ายสีแดง ภายในป้ายมีเครื่องหมายลูกศรสีแดงชี้ขึ้นอยู่ทางด้านซ้าย และเครื่องหมายลูกศรสีดำชี้ลงมาจากด้านขวาของศูนย์กลางของป้าย

ป้ายให้รถสวนทางมาก่อน กำหนดให้รถทุกชนิดต้องหยุดรอซึ่งขอบทางตรงตำแหน่งที่ติดตั้งป้าย เพื่อให้รถสวนทางมาก่อนให้ใช้ป้ายนี้ เมื่อสภาพทางหลวงแคบ รถแล่นสวนกันไม่ได้ เช่น สะพานแคบ ทางแคบ สะพานเบี่ยงช่องจราจรเดียว

การติดตั้งป้ายให้รถสวนทางมาก่อน ต้องคำนึงถึงความเร็วของรถที่เข้าสู่บริเวณนี้ด้วย ดังนั้นควรติดตั้งป้ายเตือนหรือป้ายบังคับอื่นให้ผู้ขับขี่ชวยคานทราบล่วงหน้า

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน
1	1-3-60	60
2	1-3-75	75
3	1-3-90	90

ป้ายห้ามหรือจำกัด

ป้ายห้าม

ป.๕

ป้ายห้ามแซง (1-5)

ป้ายห้ามแซง ลักษณะเป็นรูปกลม พื้นป้ายสีขาวเส้นขอบป้ายสีแดงภายในบรรจุเครื่องหมาย ลูกศรสีดำชี้ขึ้น 2 อัน ในลักษณะแสดงการวิ่งขึ้นหน้ากัน และมีขีดสีแดงทำมุม 45 กับแนวระดับพาดทับ เครื่องหมายลูกศรอันซึ่งอยู่ทางด้านขวา โดยเริ่มจากทางด้านซ้ายของป้ายลงไปสู่ทางด้านขวาของป้าย

ระยะติดตั้งป้าย ให้ติดตั้งตรงจุดเริ่มต้นของบริเวณห้ามแซง (No-passing Zones) ในที่ซึ่งไม่สามารถตีเส้นทึบห้ามแซงบนผิวจราจรได้หรือใช้ประกอบเส้นทึบห้ามแซง ในกรณีที่ผู้ขับขี่รถยนต์อาจมองเห็นเส้นทึบห้ามแซงไม่ชัดเจน และการติดตั้งป้ายห้ามแซงยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้ขับขี่ปฏิบัติตามได้ ควรติดตั้งป้ายเตือนเขตห้ามแซงทางด้านขวามือของทางหลวงด้วย

ป้ายห้ามแซงไม่จำเป็นสำหรับทางคู่ (Divided Highways) นอกจากในกรณีที่ความกว้างของช่องจราจรลดลงเนื่องจากการก่อสร้างหรือการบูรณะทางหลวง

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน
1	1-5-60	60
2	1-5-75	75
3	1-5-90	90

ป้ายห้ามเข้า (1-6)

ป้ายห้ามเข้า ลักษณะเป็นรูปกลม พื้นป้ายสีขาว เส้นขอบป้ายสีแดง ภายในบรรจุเครื่องหมาย ลูกศรสีดำชี้ขึ้น และมีขีดสีแดงทำมุม 45 กับแนวระดับ พาดทับเครื่องหมายลูกศรจากทางด้านซ้ายของป้าย ลงไปสู่ทางด้านขวาของป้าย

ป้ายห้ามเข้า ใช้ติดตั้งเพื่อห้ามมิให้ยานทุกชนิดผ่านเข้าไปบนทางหลวงตอนนั้น เพราะทางหลวงตอนนั้นอาจใช้เพื่อการจราจรทางเดียวหรือปิดการจราจรอยู่ก็ได้

การติดตั้งให้ติดตั้งตรงจุดเริ่มต้น เขตห้ามเข้านั้นๆ

ห้ามใช้ป้ายห้ามเข้าในกรณีที่เปิดช่องจราจรเป็นบางช่อง

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน
1	1-6-60	60
2	1-6-75	75

ป.๗

ป้ายห้ามกลับรถ (1-7)

ป้ายห้ามกลับรถ ลักษณะเป็นรูปกลม พื้นป้ายสีขาวเส้นขอบป้ายสีแดงภายในบรรจุเครื่องหมาย ลูกศรสีดำ โค้งกลับและมีขีดสีแดงทำมุม 45 กับแนวระดับพาดทับเครื่องหมายลูกศรจากทางขวาลงมาทางซ้าย

ขนาด	รหัส	สัดส่วน
1,2	1-10-60	60
	1-11-60	
	1-12-60	
	1-13-60	
	1-14-60	
	1-15-60	
	1-15/1-60	
	1-16-60	
	1-17-60	
	1-18-60	
1-19-60		
1-19/1-60		
3	1-10-75	75
	1-12-75	
	1-13-75	
	1-14-75	
	1-15-75	
	1-15/1-75	
	1-16-75	
	1-17-75	
	1-18-75	
	1-19-75	
1-19/1-75		

ป.๒๙

ป้ายห้ามจอดรถ (1-21)

ป.๓๐

ป้ายห้ามหยุดรถ (1-21/1)

ป้ายห้ามจอดรถ ลักษณะเป็นรูปกลมพื้นป้ายสีน้ำเงินเส้นขอบป้ายสีแดงมีขีดสีแดงทำมุม 45 จากทางด้านซ้ายลงไปสู่ด้านขวาของป้าย

สำหรับป้ายห้ามหยุดรถ มีขีดสีแดงทำมุม 45 จากทางด้านขวาลงไปสู่ด้านซ้ายของป้ายเพิ่มขึ้น

1. ป้ายห้ามจอดรถ (1-21) ใช้ติดตั้งเพื่อห้ามมิให้รถทุกชนิดจอดบนทางหลวงในเขตที่ติดตั้งป้ายนี้ เว้นแต่การหยุดรับส่งคนหรือสิ่งของชั่วคราว ซึ่งจะต้องกระทำโดยมิชักช้า

2. ป้ายห้ามหยุดรถ (1-21/1) ใช้ติดตั้งเพื่อห้ามมิให้ผู้ใดหยุดหรือจอดรถ เพื่อรับหรือส่งคนหรือสิ่งของหรือทำธุรกิจใดๆ ในเขตที่ติดตั้งป้ายนี้

การติดตั้งให้ติดตั้งตรงจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดเขตห้ามจอดรถหรือห้ามหยุดรถทั้งสองด้าน หันหน้าป้ายเข้าสู่ทิศทางการจราจร ในกรณีที่เขตห้ามจอดรถหรือห้ามหยุดรถมีระยะทางยาวควรติดตั้งป้ายเพิ่มห่างกันเป็นระยะทางพอสมควร ตลอดแนวห้ามจอดรถหรือห้ามหยุดรถนั้น และให้ใช้ป้ายร่วมชุดระบุทาง 3-16, 3-17 และ 3-21 ติดตั้งได้ป้ายห้ามจอดรถหรือห้ามหยุดรถขนานไปกับทิศทางของทางหลวงเพื่อแสดงทิศทางของเขตห้ามนั้นๆ

ป้ายเตือน (Warning Signs)

ความมุ่งหมายของป้ายเตือน

ป้ายเตือนใช้เพื่อเตือนผู้ขับขี่รถยนต์ให้ทราบล่วงหน้าถึงลักษณะสภาพทางที่มีการเปลี่ยนแปลงหรืออาจเกิดอันตรายหรือมีการบังคับควบคุมการจราจรข้างหน้า ผู้ขับขี่รถยนต์จะได้ระมัดระวังและลดความเร็วเพื่อความปลอดภัย การใช้ป้ายเตือนที่ถูกต้องและเพียงพอจะมีส่วนช่วยในการขับรถและป้องกันอันตรายได้อย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามจำนวนที่ใช้มีน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นทั้งนี้เพราะการใช้พรั้าเพื่อจะ
ทำให้ป้ายจราจรขาดความสนใจจากผู้ใช้ทางหลวง

การใช้ป้ายเตือน

ซึ่งควรจะใช้ป้ายเตือนมีดังนี้คือ

1. ทางโค้ง
2. ทางแยก
3. อุปกรณ์ที่ใช้ควบคุมการจราจร
4. การลดจำนวนช่องจราจร
5. ผิวจราจรแคบลง
6. ทางลาดชัน
7. สภาพของผิวทาง
8. โรงเรียน ทางข้ามต่างๆ
9. ทางรถไฟตัดผ่าน
10. สิ่งกีดขวาง
11. อื่นๆ

ป้ายเตือนความเร็ว(2-80) ซึ่งมีรูปร่างตลอดจนการใช้งานแตกต่างจากป้ายเตือนอื่นเพื่อให้ใช้เพื่อเสริมป้ายเตือนอื่นเท่านั้น

ลักษณะของป้ายเตือน

โดยทั่วไปป้ายเตือนเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสตั้งมุมขึ้น ยกเว้นป้ายเตือนความเร็วซึ่งเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสและป้ายเตือนบางแบบที่ใช้ข้อความหรือเครื่องหมายนอกเหนือจากที่ได้กำหนดไว้แล้วในหนังสือคู่มือเล่มนี้

ป้ายเตือนทุกแบบ ใช้พื้นป้ายสีเหลือง เส้นขอบป้าย เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ตัวเลข ตัวอักษรสีดำ ยกเว้นป้ายเตือนเกี่ยวกับงานก่อสร้างและงานบำรุงทาง ใช้พื้นป้ายสีแสด(Orange) เส้นขอบป้าย เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ตัวเลข ตัวอักษร สีดำ

ป้ายเตือนที่ต้องการให้ใช้ได้ผลในเวลาที่มีแสงสว่างน้อย จะต้องเป็นป้ายสะท้อนแสงหรือมีไฟส่องสว่างที่ป้ายให้เห็นได้ชัด

ระยะติดตั้งป้ายเตือน

ป้ายเตือนต้องติดตั้งล่วงหน้าก่อนถึงจุดอันตรายหรือจุดที่ต้องการเตือนเป็นระยะทางตามที่ได้กำหนดไว้ในเรื่องป้ายเตือนแต่ละแบบ สำหรับป้ายเตือนบนทางที่ได้ออกแบบเป็นพิเศษที่ใช้ความเร็วสูง ให้ติดตั้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 450 เมตร

ระยะเตือนล่วงหน้าอาจจะหาได้จากข้อมูล 2 ประการ คือ ความเร็วสำคัญและสภาพซึ่งต้องการจะเตือน ซึ่งทำให้ทราบเวลาที่พอเพียงสำหรับผู้ขับรถที่จะทำความเข้าใจและปฏิบัติตามความหมายบนป้ายเตือนนั้นๆ

แบบมาตรฐานของป้ายเตือน

ได้กำหนดแบบมาตรฐานและการใช้งานของป้ายเตือนแบบต่างๆไว้ดังต่อไปนี้

ค.๑

ป้ายเตือนทางโค้งซ้าย(2-1)

ค.๒

ป้ายเตือนทางโค้งขวา(2-2)

ป้ายเตือนทางโค้งแสดงด้วยเครื่องหมายลูกศรโค้ง(ซ้ายหรือขวา) ใช้สำหรับทางโค้งเดี่ยวและใช้ติดตั้งเมื่อผลการตรวจสอบสภาพและลักษณะของทางโค้งต่อนั้นทางด้านวิศวกรรมแสดงให้เห็นว่าความเร็วที่เหมาะสมบนทางโค้งอยู่ระหว่าง 50 ถึง 90 กม./ชม. (โดยทั่วไปรัศมีโค้งอยู่ระหว่าง 100-200 เมตร)

ระยะติดตั้งป้าย ให้ห่างจุดเริ่มโค้งไม่น้อยกว่า 200 เมตร และไม่เกิน 250 เมตร

ในกรณีที่ความเร็วที่เหมาะสมบนทางโค้ง น้อยกว่าความเร็วสำคัญบนทางตรงเกิน 30 กม./ชม. ให้ติดตั้งป้ายเตือนความเร็ว(2-80) ควบคู่ไปด้วย

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน
1	2-1-60	60x60
	2-2-60	
2	2-1-75	75x75
	2-2-75	
3	2-1-90	90x90
	2-2-90	

ต.๓

ป้ายเตือนทางโค้งรัศมีแคบเลี้ยวซ้าย(2-3)

ต.๔

ป้ายเตือนทางโค้งรัศมีแคบเลี้ยวขวา(2-4)

ป้ายเตือนทางโค้งรัศมีแคบแสดงด้วยเครื่องหมายลูกศรหักเป็นมุมฉาก (ซ้ายหรือขวา) ใช้สำหรับทางโค้งเดี่ยวซึ่งได้ตรวจสอบสภาพและลักษณะของทางโค้งต่อนั้น ทางด้านวิศวกรรมแล้วแสดงให้เห็นว่า ความเร็วที่เหมาะสมบนทางโค้งไม่เกิน 50 กม./ชม. (โดยทั่วไปรัศมีทางโค้งไม่เกิน 100 ม.)

ระยะติดตั้งป้าย ให้ห่างจากจุดเริ่มโค้งไม่น้อยกว่า 200 เมตร และไม่มากกว่า 250 เมตร

เมื่อจะติดตั้งป้ายเตือนทางโค้งรัศมีแคบ ให้ติดตั้งป้ายเตือนความเร็ว(2-80) ควบคู่ไปด้วย

ในกรณีที่ต้องการ เพิ่มการป้องกันอันตราย ควรติดตั้งป้ายเครื่องหมายลูกศรขนาดใหญ่(2-49) หรือ(2-50) หรือป้ายเตือนแนวทาง(2-62)(2-63) ทางด้านนอกของโค้งนั้นด้วย

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน
1	2-3-60	60x60
	2-4-60	
2	2-3-75	75x75
	2-4-75	
3	2-3-90	90x90
	2-4-90	

ก.๓๕

ป้ายเตือนรถกระโดด(2-34)

ป้ายเตือนรถกระโดด ใช้ติดตั้งเพื่อเตือนผู้ขับขี่รถยนต์ให้ระมัดระวังว่า ทางข้างหน้าเปลี่ยนระดับอย่างกะทันหัน เช่น บริเวณคอสะพาน ท่อระบายน้ำ ฯลฯ อาจทำให้เกิดอันตรายในการขับรด หากผู้ขับขี่รถยนต์ไม่ลดความเร็วลง

ระยะติดตั้งป้ายให้ห่างจากจุดที่มีการเปลี่ยนระดับอย่างกะทันหันไม่น้อยกว่า 200 เมตร และไม่น้อยกว่า 250 เมตร

เมื่อจะติดตั้งป้ายเตือนรถกระโดด ให้ติดตั้งป้ายเตือนความเร็ว(2-80) ซึ่งเป็นความเร็วที่ทำให้ผู้ขับรถยนต์นั้นสามารถขับได้อย่างสบายควบคู่ไปด้วย และเมื่อได้ทำการแก้ไขสภาพของทางตอนนั้นแล้ว ให้รื้อถอนป้ายออกทันที

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน
1	2-34-60	60x60
2	2-34-75	75x75
3	2-34-90	90x90

ท.๕๒

ป้ายเตือนรถวิ่งสวนทาง(2-42)

ป้ายเตือนรถวิ่งสวนทาง ใช้เพื่อเตือนผู้ขับขี่รถยนต์บนทางคู่หรือบนทางรถวิ่งทางเดียวว่า ทางหลวงข้างหน้าเป็นทางหลวง 2 ช่องทางจราจร รถวิ่งสวนทาง

การติดตั้งป้ายเตือนนี้ ให้ติดตั้งบริเวณจุดเริ่มต้นทางหลวง 2 ช่องจราจรรถวิ่งสวนทาง

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน
1	2-42-60	60x60
2	2-42-75	75x75
3	2-42-90	90x90

ป้ายเตือนทางแยก

ป้ายเตือนทางแยก ใช้สำหรับเตือนผู้ขับขี่รถยนต์ว่าทางข้างหน้าเป็นทางแยกตามลักษณะเครื่องหมายในป้าย ให้ติดตั้งป้ายเตือนเหล่านี้ ในกรณีที่ทางหลวงที่เข้ามาบรรจบเป็นทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด หรือทางหลวงประเภทอื่นที่เป็นเส้นทางทางสำคัญและมีปริมาณการจราจรเกินกว่า 200 คันต่อวัน

ในกรณีที่ทางแยกสามแยก 2 แห่งอยู่เอียงกัน โดยห่างกันน้อยกว่า 250 เมตร และทางแยกทั้งสองแห่งนั้น มีเหตุอันควร เพียงพอสำหรับการติดตั้ง ป้ายเตือนทางบรรจบกันให้ใช้ป้ายเตือน (2-22) หรือป้ายเตือน (2-23) เพียงป้ายเดียวติดตั้งก่อนถึงทางแยกแห่งแรก

ระยะที่ติดตั้งให้อยู่ก่อนถึงจุดเริ่มเลี้ยวโค้งของทางแยกไม่น้อยกว่า 200 ม.

สำหรับทางในเมืองระยะติดตั้งอาจลดลงได้ หรือไม่จำเป็นต้องติดตั้งเลย

ท.๑๓

ท.๑๔

ท.๑๕

ท.๑๖

ท.๑๑

ป้ายแนะนำทั่วไป

(Guide Signs - Conventional Highways)

ป้ายแนะนำได้แบ่งแยกเป็น 2 พวกคือ ป้ายแนะนำทั่วไป และป้ายแนะนำบนทางหลวงพิเศษ

ความมุ่งหมายของป้ายแนะนำทั่วไป

ป้ายแนะนำทั่วไปมีไว้เพื่อช่วยแนะนำผู้ขับขี่รถยนต์ให้ไปสู่จุดหมายปลายทางได้ถูกต้องและให้ข้อมูลต่างๆที่จำเป็นในการเดินทางตลอดระยะทางนั้นๆด้วย

การใช้ป้ายแนะนำทั่วไป

ป้ายแนะนำทั่วไปใช้ติดตั้งบริเวณทางแยกเพื่อแนะนำผู้ขับขี่รถยนต์ให้ทราบถึงทิศทางระยะทางไปสู่จุดหมายปลายทางต่างๆและใช้ติดตั้งบริเวณอื่น เพื่อให้ข้อมูลต่อผู้ขับขี่รถยนต์เกี่ยวกับระยะทางและสถานที่ต่างๆ เช่น หมู่บ้าน แม่น้ำคลอง สวนสาธารณะ ป่าไม้ สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์

ลักษณะของป้ายแนะนำทั่วไป

ป้ายแนะนำทั่วไปมี 2 ลักษณะ คือ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีด้านสั้นเป็นส่วนตั้งและรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส สีบนป้ายแนะนำมี 4 แบบ

แบบที่ 1 พื้นป้ายสีขาว เส้นขอบป้าย เครื่องหมาย ตัวเลข ตัวอักษร และสัญลักษณ์ใช้สีดำ โดยทั่วไป สำหรับป้ายบอกหมายเลขทางหลวง ป้ายบอกจุดหมายปลายทาง ป้ายบอกระยะทาง และป้ายบอกสถานที่

แบบที่ 2 พื้นป้ายสีน้ำเงิน เส้นขอบป้าย เครื่องหมาย ตัวเลขและตัวอักษรใช้สีขาวสัญลักษณ์ใช้สีขาว หรือสีอื่นที่กำหนดเฉพาะป้าย ใช้ทั่วไป สำหรับแสดงข้อมูล ป้ายบริการ เช่น ป้ายแสดงตำแหน่งของทางข้าม ป้ายแสดงโรงพยาบาล ป้ายแสดงที่พักริมทาง

แบบที่ 3 พื้นป้ายสีน้ำเงิน ภาพสัญลักษณ์สีน้ำเงิน บรรจุในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสสีขาวเส้นขอบป้าย เครื่องหมาย ตัวเลข ตัวอักษรสีขาว ใช้สำหรับป้ายแสดงสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติ กิจกรรม และแหล่งชุมชน

แบบที่ 4 พื้นป้ายสีขาวภาพสัญลักษณ์สีขาวบรรจุอยู่ในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสสีน้ำตาลเส้นขอบป้าย เครื่องหมาย ตัวเลข ตัวอักษรสีน้ำตาลใช้สำหรับป้ายแสดงสถานที่ท่องเที่ยวโบราณทางประวัติศาสตร์ และศาสนสถาน

ขนาดของป้ายแนะนำทั่วไป

ป้ายแนะนำบางแบบได้กำหนดขนาดไว้แน่นอนตามประเภทของทางหลวงและสภาพการจราจร ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 1 เช่น ป้ายหมายเลขทางหลวง และป้ายร่วมชุดต่างๆแต่ป้ายแนะนำอื่นๆ แต่ต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในแต่ละชนิด ส่วนด้านตั้งของป้ายจึงเปลี่ยนแปลงไปตามข้อความนั้นๆแต่ต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในแต่ละชนิด ส่วนด้านตั้งของป้ายให้ใช้ตารางดังต่อไปนี้

ก. ป้ายที่ใช้ภาษาไทยอย่างเดียว

ขนาดความสูงของตัวอักษร, ซม.	10	15	20	25
ขนาดป้าย(ด้านตั้ง), ซม.	30	45	60	75

จ.ป้ายที่ใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ขนาดความสูงของตัวอักษร, ซม.	15	20	25
ขนาดป้าย(ด้านตั้ง), ซม.	60	75	90

ตัวเลขและตัวอักษร

ขนาดของตัวเลขและตัวอักษรให้ใช้ตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ในรายละเอียดของป้ายแนะนำทั่วไปแต่ละแบบ ส่วนแบบของตัวเลขและตัวอักษรทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษให้ใช้หนังสือตามมาตรฐานตัวอักษรและตัวเลขของกรมทางหลวงเท่านั้น

การใช้ภาษาอังกฤษบนป้ายแนะนำทั่วไป ให้พิจารณาใช้เฉพาะป้ายแนะนำบอกจุดหมายปลายทางและป้ายบอกระยะทางเมื่อมีเหตุอันควร ใดๆอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- ก. เมื่อทางหลวงนั้นเป็นทางหลวงแผ่นดินสายประธาน หรือทางหลวงแผ่นดินสายรอง
- ข. เมื่อทางหลวงนั้น เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชีย
- ค. เมื่อทางหลวงนั้น มีความสำคัญต่อการเดินทางท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

ชื่อของสถานที่เป็นภาษาอังกฤษบนทางหลวงดังกล่าวข้างต้น ให้มีเฉพาะชื่อจังหวัด ชื่ออำเภอ และชื่อสถานที่อื่นๆ ที่ปรากฏในแผ่นทางหลวง รวมทั้งสถานที่สำคัญต่างๆที่จำเป็นในการท่องเที่ยว เช่น สถานีรถไฟ สนามบิน สถานที่พักอากาศ ฯลฯ

ความสูงของตัวอักษรภาษาอังกฤษให้สูงเป็นครึ่งหนึ่งของความสูงของพยัญชนะภาษาไทยแต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร และให้ใช้ตัวอักษรตัว พิมพ์ใหญ่เท่านั้น

จำนวนข้อความ

ข้อความภาษาไทยบนป้ายแนะนำทั่วไปต้องสั้น ได้รับความชัดเจนมีไม่เกิน 3 บรรทัด แต่ละบรรทัดควรมีตัวอักษรไม่เกิน 8 ตัว เพื่อให้ผู้ขับขี่รถยนต์สามารถอ่านได้เพียงชั่วการชำเลืองมอง

เครื่องหมายลูกศร

เครื่องหมายลูกศรบนป้ายแนะนำทั่วไปให้ใช้ตามแบบมาตรฐานกรมทางหลวงเท่านั้นตามปกติเครื่องหมายลูกศรที่ใช้ให้อยู่ในแนวนอนหรือชี้ขึ้น ทางแยกซึ่งติดกันให้ใช้เครื่องหมายลูกศรชี้ตามแนวนอนเพื่อระบุถึงจุดหมายปลายทาง หรือทิศทางของทางหลวงที่อยู่ทางด้านซ้ายหรือด้านขวาของทางหลวงนั้นๆ และให้ใช้เครื่องหมายลูกศรชี้ขึ้นแสดงทิศทางของทางหลวงที่อยู่ข้างหน้า

ในกรณีที่ใช้เครื่องหมายลูกศรในแนวนอนและแนวตั้งแล้วไม่เพียงพอที่จะแสดงจุดหมายปลายทางได้ชัดเจน ก็ให้ใช้ลูกศรเฉียงทำมุมประมาณ 45° อีกป้ายหนึ่งด้วยก็ได้

ระบบหมายเลขทางหลวง

ระบบหมายเลขทางหลวงที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีหลักการทั่วไปดังต่อไปนี้

1. ทางหลวงแผ่นดินสายประธาน ใช้ตัวเลขแสดง 1 หรือ 2 ตัว
2. ทางหลวงแผ่นดินสายรอง ใช้ตัวเลขแสดง 3 ตัว
3. ทางหลวงจังหวัด ใช้ตัวเลขแสดง 4 ตัว

รายละเอียดของระบบหมายเลขทางหลวง ให้ดูจากหนังสือ “ระบบหมายเลขทางหลวง” ของกรมทางหลวง

อนึ่ง ทางหลวงบางสายของกรมทางหลวงเป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชีย ฉะนั้นเพื่อความสะดวกและปลอดภัยแก่การจราจรระหว่างประเทศจึงได้เพิ่มป้ายหมายเลขทางหลวงเอเชียขึ้นตามระบบหมายเลขหลวงเอเชีย ซึ่งมีตัวอักษร “A” นำหน้าตัวเลข 1 หรือ 2 ตัว

ป้ายหมายเลขทางหลวง

ป้ายหมายเลขทางหลวงใช้ติดตั้งเพื่อแสดงหมายเลขทางหลวง อาจจะใช้เพื่อย้ำถึงทางหลวงหมายเลขนั้นๆ หรือใช้ร่วมกับป้ายร่วมชุดต่างๆ เพื่อระบุถึงทางหลวงอื่นตัดผ่านหรือแยกออกไปทิศทางของทางหลวง ฯลฯ โดยแสดงออกในรูปของป้ายชุดต่างๆ เช่น ป้ายชุดเปลี่ยนทิศทาง ป้ายชุดระนุทิศทาง

ป้ายหมายเลขทางหลวงจำแนกตามการใช้งานได้เป็น 4 พวกคือ

1. ป้ายหมายเลขทางหลวงพิเศษ
2. ป้ายหมายเลขทางหลวงแผ่นดิน
3. ป้ายหมายเลขทางหลวงจังหวัด
4. ป้ายหมายเลขทางหลวงเอเชีย

ในหัวข้อนี้จะกล่าวเฉพาะป้ายหมายเลขทางหลวงแผ่นดิน ป้ายหมายเลขทางหลวงจังหวัดและป้ายหมายเลขทางหลวงเอเชียเท่านั้น

ป้ายหมายเลขทางหลวงแผ่นดินและป้ายแผ่นดินและป้ายหมายเลขหลวงจังหวัด

ป้ายหมายเลขทางหลวงแผ่นดินและป้ายหมายเลขทางหลวงจังหวัด ลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส มุมป้ายมน พื้นป้ายสีขาว เส้นขอบป้ายสีดำ บรรจุรูปครุฑและตัวเลขแสดงหมายเลขทางหลวงสีดำ

การติดตั้งป้ายให้ใช้หลักการทั่วไปดังต่อไปนี้

1. บริเวณจุดเริ่มต้นทางหลวงแผ่นดิน หรือทางหลวงจังหวัด
2. บริเวณทางแยกระดับเดียวกัน ที่ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน หรือทางหลวงจังหวัด สายสำคัญตัดกัน
3. บริเวณทางแยกระดับเดียวกันที่ผู้ใช้ทางหลวงอาจเกิดความสับสนในการเดินทาง ตำแหน่งติดตั้งป้ายหมายเลขทางหลวงแผ่นดิน และป้ายหมายเลขทางหลวงจังหวัดให้ใช้หลักการดังต่อไปนี้

1. บริเวณจุดเริ่มต้นทางหลวง ให้ติดตั้งป้ายไม่เกิน 150 เมตร จากจุดเริ่มต้นทางหลวง
2. ก่อนถึงทางแยกระดับเดียวกัน ให้ติดตั้งป้ายร่วมกับป้ายชุก ตามข้อ 4.10 ในลักษณะที่เป็นป้ายชุก ส่วนหลักการและระยะติดตั้งของป้ายชุกแต่ละชุก ให้ดูจากรายละเอียดซึ่งกำหนดไว้แล้วในเรื่องของป้ายชุกแต่ละชุก
3. เลขทางแยกระหว่างทางหลวงแผ่นดินตัดกับทางหลวงแผ่นดินในระดับเดียวกัน ให้ติดตั้งป้ายหมายเลขทางหลวงแผ่นดิน เพื่อย้ำถึงทางหลวงแผ่นดินหมายเลขนั้นๆ โดยติดตั้งเลขจากทางแยกไม่เกิน 150 เมตร

ขนาดที่	รหัส	ลักษณะ	ความสูงของครุฑ	ความสูงและชุดตัวเลข			
				จำนวนตัวเลข(ตัว)			
				1	2	3	4
1	3-1-60	60x60	12.5	25F	25D	25B	25B
	3-2-60						
2	3-1-75	75x75	15	30F	30D	30B	25B
	3-2-75						
3	3-2-90	90x90	20	35F	35D	35B	30B

ในกรณีที่ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน หรือทางหลวงจังหวัด ตอนหนึ่งตอนใดเป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชีย ให้ติดตั้งป้ายหมายเลขทางหลวงเอเชียกับป้ายหมายเลขทางหลวงอื่นๆตามคำสั่งกรมทางหลวงที่ 11/2516 เรื่อง เครื่องหมายควบคุมการจราจร ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2516

ป้ายบอกจุดหมายปลายทาง

ลักษณะป้าย

ป้ายบอกจุดหมายปลายทาง ลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า พื้นป้ายสีขาว เส้นขอบป้ายสีดำ บรรจุข้อความระบุถึงจุดหมายปลายทางนั้นๆประกอบในป้าย

ป้ายบอกจุดหมายปลายทางที่ใช้ภาษาไทยอย่างเดียวใช้รหัส (3-40) ป้ายบอกจุดหมายปลายทางที่มีภาษาอังกฤษให้ใช้รหัส (3-41)

โดยทั่วไปให้ใช้เครื่องหมายลูกศรชี้ขึ้นตั้งฉากกับป้ายหรือวางตามแนวนอนขนานกับป้ายเพื่อระบุทิศทางไปสู่จุดหมายปลายทางที่อยู่ข้างหน้าหรือทางซ้ายหรือทางขวาของสถานที่ติดป้ายในกรณีจำเป็นอาจใช้เครื่องหมายลูกศรเอียงทำมุมกับป้ายเล็กน้อยเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางที่แท้จริงก็ได้ เครื่องหมายลูกศรที่ชี้ทิศทางตรงไป ให้อยู่ทางด้านขวาของป้าย เว้นแต่ติดตั้งคู่กับป้ายที่มีลูกศรที่ชี้ทางขวา ให้เครื่องหมายลูกศรอยู่ทางซ้ายของป้าย เครื่องหมายลูกศรที่ชี้ทิศทางไปทางซ้ายให้อยู่ทางซ้ายของป้าย เครื่องหมายลูกศรที่ชี้ทิศทางไปทางขวาให้อยู่ทางขวาของป้าย

จุดหมายปลายทางที่ระบุในป้ายโดยทั่วไประบุเฉพาะชื่อ จังหวัด อำเภอ และสถานที่ สำคัญเท่านั้น ในบางกรณีอาจใช้ชื่อของหมู่บ้านบนป้ายบอกจุดหมายปลายทางก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องได้รับการพิจารณาแล้วอย่างรอบคอบ ชื่อต่างๆบนป้ายบอกจุดหมายปลายทางให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

น.๑

ป้ายแนะนำล่วงหน้า

น.๒

ป้ายบอกจุดหมายปลายทาง

- 1) ชื่อจังหวัด ให้ระบุเฉพาะชื่อจังหวัด เช่น ตาก, สุโขทัย, สงขลา, สระบุรี ฯลฯ
- 2) ชื่ออำเภอ ให้ใช้ตัวอักษร “อ.” ประกอบกับชื่อของอำเภอนั้นๆ เช่น อ.สูงเนิน, อ.ลี้, อ. วังน้อย ฯลฯ
- 3) ชื่อของหมู่บ้าน ให้ใช้ตัวอักษร “บ.” ประกอบกับชื่อของหมู่บ้านนั้นๆ เช่น บ.คอกควาย, บ.สุขเส้า, บ.ผ่อน ฯลฯ
- 4) สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง สนามบิน ท่าเรือ โดยทั่วไปไม่ต้องใส่ชื่อเฉพาะ ให้ใช้คำว่า สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง สนามบิน หรือท่าเรือเท่านั้น ยกเว้นในบางกรณีที่มีสถานที่แบบเดียวกันหลายๆแห่งอยู่ใกล้กัน อยู่เส้นทางเดียวกันก็อาจพิจารณาให้ใช้ชื่อเต็มของสถานที่นั้นๆ

- 5) ชื่อสถานที่อื่นๆ เช่น ภูเขา แม่น้ำ วัด เขื่อน อ่างเก็บน้ำ สถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ทางประวัติศาสตร์ ให้ระบุชื่อสถานที่นั้นๆ
- 6) ในกรณีที่ชื่อเดิมมีความยาวมาก หรือไม่สอดคล้องกับป้ายแนะนำอื่นๆ ที่ติดตั้งในที่เดียวกัน ให้พิจารณาให้ย่อคำให้สั้นลง โดยที่คำย่อที่ใช้บนป้ายจะต้องเป็นคำที่คนทั่วไปเข้าใจ เช่น พระนครศรีอยุธยา ให้ย่อเป็น อยุธยา

บนทางหลวงแผ่นดินสายประธาน ทางหลวงแผ่นดินสายรอง ทางหลวงที่เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชีย ทางหลวงที่มีความสำคัญต่อการเดินทางท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ให้ใช้ภาษาอังกฤษระบุชื่อของจุดหมายปลายทางนั้นๆ ด้วย หลักเกณฑ์การใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าว

การติดตั้งป้าย

การติดตั้งป้ายบอกจุดหมายปลายทางควรจะทำในกรณีดังต่อไปนี้

- 1) ทางแยกระหว่างทางหลวงของกรมทางหลวงตัดผ่านหรือบรรจบกัน
- 2) ทางแยกระหว่างทางหลวงอื่นตัดกับทางหลวงของกรมทางหลวงให้พิจารณาติดตั้งบอกจุดหมายปลายทางเฉพาะในกรณีที่เหมาะสมเท่านั้น บนทางหลวงนอกเมือง ให้ติดตั้งป้ายบอกจุดหมายปลายทางก่อนถึงจุดเริ่มต้นโค้งของผิวจราจรใกล้ทางแยกระหว่าง 100-150 เมตร สำหรับบนทางหลวงในเมืองระยะติดตั้งอาจลดลงได้ตามความเหมาะสม ความสูงและระยะติดตั้งตามแนวขวางของป้ายบอกจุดหมายปลายทางให้ใช้หลักการ โดยทั่วไปของการติดตั้งป้ายจราจร

หลักเกณฑ์การใช้โดยทั่วไป

1. โดยทั่วไปไม่ควรแสดงชื่อจุดหมายปลายทางเกิน 3 ชื่อ บนสถานที่ติดตั้งเดียวกันป้ายบอกจุดหมายปลายทาง 1 ป้าย ต่อจุดหมายปลายทาง 1 ทิศทาง การเรียงลำดับป้ายจะต้องวางเรียงจากบนลงล่าง โดยให้ป้ายบอกจุดหมายปลายทางตรงไปอยู่บนสุด ถัดลงมาเป็นจุดหมายปลายทางที่อยู่ทางซ้ายล่างสุดเป็นชื่อเมืองหรือสถานที่สำคัญที่ใกล้ที่สุดทางขวา
2. ชื่อที่ปรากฏบนป้ายบอกจุดหมายปลายทางเดียวกันตามทางแยกต่างๆจะต้องเป็นชื่อเดียวกันตลอด
3. จุดหมายปลายทางที่ใช้บนแผ่นป้ายแต่ละทิศทาง ต้องเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญที่สุดของทิศทางนั้นถ้ามีเมืองสำคัญเท่าๆ กันหลายแห่งในทิศทางเดียวกัน ก็ให้ใช้ชื่อจุดหมายปลายทางที่ใกล้กว่า
4. ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องแนะนำหรือระบุถึงจุดหมายปลายทางมากกว่า 1 แห่งซึ่งในทิศทางเดียวกันบนแผ่นป้ายเดียวกัน ให้ชื่อของเมืองอยู่ใกล้กว่าอยู่เหนือชื่อของเมืองอีกแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ไกลออกไป
5. ในกรณีที่ป้ายบอกจุดหมายปลายทาง มิได้ระบุถึงเมืองหรือสถานที่สำคัญข้างหน้าจะต้องตั้งป้ายบอกระยะทาง เมื่อเลี้ยวแยกไปแล้วทุกแห่ง เพื่อแนะนำผู้ขับขี่รถยนต์ให้ทราบถึงเมืองหรือสถานที่สำคัญข้างหน้า

6. ไม่ควรใช้ป้ายบอกจุดหมายปลายทางบ่อยครั้ง สำหรับจุดหมายปลายทางที่ยังมีทิศทางตรงต่อไปข้างหน้า เว้นแต่ทางหลวงที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่สำคัญข้างหน้าอยู่ไกลและผ่านทางแยกหลายทางแยกที่จะทำให้เกิดการสับสนให้พิจารณาติดตั้งป้ายแนะนำเพื่อนำถึงจุดหมายปลายทางที่สำคัญข้างหน้าเฉพาะเมื่อเป็นทางแยกใหญ่ที่สำคัญเท่านั้น

7. แม้ว่าขนาดของป้ายบอกจุดหมายปลายทางจะขึ้นอยู่กับความสูงและลักษณะของตัวอักษรที่ใช้ในป้าย อย่างไรก็ตาม เพื่อความเป็นระเบียบป้ายบอกจุดหมายปลายทางที่ติดตั้งบนสถานที่เดียวกันต้องยาวเท่ากัน

8. ให้ใช้ตัวอักษรไทยขนาดสูง 25 เซนติเมตรสำหรับใช้ป้ายบอกจุดหมายปลายทางที่ใช้ติดตั้งบนทางหลวงแผ่นดินสายประธาน และบริเวณทางแยกที่สับสนและให้ใช้ตัวอักษรไทยขนาดสูง 20 เซนติเมตร สำหรับใช้กับป้ายบอกจุดหมายปลายทางที่ใช้ติดตั้งบนทางหลวงแผ่นดินสายรองและทางหลวงจังหวัด

9. ทางแยกที่ออกแบบให้มีช่องจราจรเปลี่ยนความเร็วไว้มาก คนขับรถไม่สามารถมองเห็นสภาพของทางแยกข้างหน้าชัดเจน การติดตั้งป้ายตามหลักเกณฑ์ทั่วไปจะทำให้คนขับรถสับสนให้พิจารณาติดตั้งที่จุดเริ่มต้นของช่องจราจรดังกล่าวแต่ต้องไม่น้อยกว่า 100 เมตร จากทางแยก

ก. ป้ายบอกจุดหมายปลายทางที่ใช้ภาษาไทยอย่างเดียว

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน	ความสูงของพยัญชนะ
1,2	3-40-60	210(อย่างน้อย)x60	20
3	3-40-75	240 (อย่างน้อย)x75	25

ข. ป้ายบอกจุดหมายปลายทางที่ใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ขนาดที่	รหัส	สัดส่วน	ความสูงของพยัญชนะ	
			ไทย	อังกฤษ
1,2	3-41-75	210(อย่างน้อย)x75	20	10D
3	3-41-90	240 (อย่างน้อย)x90	25	12.5D